

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجروحان ملی مردم - چند سال از سهمور کی نگذشت

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۹۲۹۴

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۸۵۵۲۷

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۹۲۹۴

۹۰۹۱-۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مجروحان ملی مردم - چند سال از سهمور کی نگذشت
مؤلف: مصطفی محمد آری - سال المیزان از تهران
موضوع: شرح و تفسیر در بابت و احکامات - سوز انزلی
عنوان: المیزان - مصطفی محمد آری شرح و تفسیر

۹۲۹۴

شماره ثبت کتاب

۸۵۵۲۷

۱۱۹۹۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی - چند سال از سهمور کی نگذشت

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۹۲۹۴
فیلدوی

1875

كذلك
لانه اشار الى انها
مخلوقة على انظره التوحيدي
التي هي الارض والارض التي
ويكونه قوله فقال لها ولا ترضي
كما قالت انما طاعتها ولا ترضي
انفسا بآياتها وقولها لا تتقون
كل شي وموجده وقوله ان كل شي
في سبيلهم لان كل شي في
موجدهم واقرارهم بآياتها
من الاشياء لانه لان الماء
من الماء كل شي في لان الماء
ابيض بالبرق الطبيعية وعند
بافاضة اسم كل شي وقوامه
والظاهر لان جوده على كل
افاضة لان كل شي في على
الاسماء الذاتية والوصفية
الماء اشار فقال وهو الذي خلق السموات
ومعلوم ان الماء الصوري لان
المراد بها الماء الصوري فيكون
السمج والماء من الارض فيكون
احتثية الساتية في جميع الوجودات
احتثية الساتية في جميع الوجودات
ان عجزت بانفس الكلية والحياتية
كلها كالحاصل في السور والوارد عليه
سائر المادي الاجسام او الموجد
الاجسام وعنده الموجد المادي
او الهيولى الكلية لان

العلم
والماء سببه
حقيقة ان العلم بالماضي
النبوي من العلم بالماضي
او دية بتدبرها وان الماء
العلم بتدبرها كان الماء
الراي بالماء الزان كان الماء
ذلك في سبيلهم لان كل شي
الهيولى الكلية او الهيولى
شي لان هذا العلم بالماضي
من الماء الصوري لان الماء
ان لهم رباً فاعلموا انهم
ومن هذا قال نعم فاعلموا انهم
السمج والقمم والبصر وغيره
ومن هذا قال نعم فاعلموا انهم
الاول فاعلموا انهم فاعلموا
للمكون كل رطب فاعلموا انهم
في جو السماء والشمس والارض
البحار من سمج الصورة والارض
المواليه كسب الصورة والارض
نطق النباتات من المواليد
المواليه داما عن المواليد
ان كل شي في نطق حقيقي
كل شي داما الموضة فاعلموا
عن الموضة والارثا داليا
يتقون الله تعالى فاعلموا انهم
الله وهذا السبب في الموضة
الخلق فاعلموا انهم

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

لان
فمنها سكرته
منها كسرة
صحة قوتها
والاكتاد
ذلك فتقول
اصطلاحا
كثيرة مثلا
كالهيدول
نوع الانسان
بالحيوان
الكلية
العضوية
بالجسم
وارة
سكان
اكتل
سميت
المذكورة
الوجود
الدوي
والله
قضا
ما فيها
دوس
الانسان
للعالم
مع
والانسان

انسان
واحد
وحقيقة
المجموع
من جواهر
بوجه
بقوله
حيث
واجب
عنده
وغير
كلما
كل
فان
وان
يقع
والدور
هذا
اكون
عن
لان
الممكن
حقيقة
وفي
اصاق
بالكل
حقيقة
لنقول
الاجاب
ونبأ

اجتهدي الى الذي
احسنتي الى الذي
ليس قوة توحيد
قال قائل اكم اذا
وانتم فيها واعظمها
هو العالم بجهي والتوحيد
والمراتب وليس الى ذلك
اتحاد القاصدين اليه
والعالمية حتى يثبت
المذكور ذلك كانه
متحدة فافهم ان التوحيد
الى ذات كل موجود
صفة اخرى ولا يعرف
كلها ويعطى كل شئ
وان كانت صفة المار
الاسهل وقوله انزل
هنا القلوب والماء العلوم
وسعة وصيغة تلك القلوب
واختلاف القلوب على
الى صفة من الموضوعات
فانما ذاتها لما والاداة
المختص به اعني ان
نفس هبته كلك الصفة
صفة عن ذاتة ونفس
مرة بقوله اول الذي
توحيد الاخلاص له
صفة انها غير الموصوف
قد فرغ

ومن

ومن
قوة تقيدها ومن
نناه قد جازاه ومن
ومن قد جازاه ومن
منه قد جازاه ومن
كثيره قال الصفات
التي نفس ذاتة في
ذهب الى انها رايه
تحتاج اليها والتحتاج
ذهب الى انها في العقل
نفس ذاتة او نفس ذاتة
فان علم ان معنى صفاته
وهي مولانا ثم عالم
واجب الوجود دلالة
والاشباع للمتنوع
الذي الكادق الساذج
التيقن وطريق الدون
لان الصفة عند اعين
سبق والمالي غير السليم
المخلوق وكذلك اسما
موجوده عين ذاتة
بين العالم والمعلوم
فان العالم ليس في
اصدا الذات

رأيت
 شخصاً كثيراً
 قارب القلعة عندما أتوا
 فاحذر كما يحجبك الارباع
 عجت ووصلت منظره
 منظرين يعول منظره
 من عالج واجوز فون حسن
 ينظر من حسن اذا عجت ووصلت
 الكمال الاصدى فاذا عجت ووصلت
 يحيط بكل قصر وعرفني قصره
 والاعمال للذرية فاجدا
 العدين بعده
 الروح اساع ظله
 وبه ينزل من الصديق والعدو
 من شدة الكوارث والوقوع
 وصلت الى بلاد الثبات
 لا يكون مكان سرح الاقباض
 والالهام الى الامانة والاوليا
 ما بهم العزم الذي لا يتغير
 فاذا صاحبه القوة والكلام
 واحد فما انتفت عن البيان
 الى العدم المنان وتوكل
 الى ركبته منها وتوكل
 فليس خبر اولئك من
 فليكن
 وصل الله على محمد
 فاني لا املك
 فاذا اسرعت
 فاني لا املك
 فاني لا املك

[illegible]

الاول من غير ان يكون له وجود
هو ثم غلبت فكر
الالهية الى ان يكون له وجود
لكن الحكمة واشد ان يكون له وجود
عند بكر الاحدية فان اولها قال ان
الشيء الكامل بغير الذات وعلل الى ذكر العلوم
الالهية على ان في ذاته واحد من جميع الوجوه
ليدل على ان في ذاته واحد من جميع الوجوه
الالهية على الاحدية فان الالهية عبارة عن
كذلك كان واحد المطلقة والاكمل كما جال في
لا يتبين الالهية ثم غلبت فكر قبول الصدور
الوجود واللبدية لوجود كل اعداد من الموجودات
غير متولد عن غيره ومن ان كان الوجود من نفس
منفصل الوجود على حكمه كما في اول السورة الى
ما يات في قوله من قوله لم يلد ولم يولد
ووجد حقيقته وان غير كمال الالهية
يا ويوم من لونه والاسم فيه الوجود وبهذا
ولا يابن يكون موافقاً له في الوجود وبهذا
من طلب العلوم باسمه لا يابن على جميع ما يتعلق
والله على سبيل التوفيق والايام على جميع ما يتعلق
لا تزل هذه السورة معادله لثلاث اياتها
جعلت هذه السورة كلام الله باوحد احدا
والله اعلم الخبير ما بهر كلام الله باوحد احدا
من الدنيا وغدرا ازل الى حاد الباطل الملائك
وجودك اكل جواد وكلم
بسم الله الرحمن الرحيم قل اعوذ برب الفلق
الاول الواجب الوجود لذاته وذلك من ان
الموجودات الصادرة عنه متفصاة وبسبب غير اصلها
نور الاول وهو الكدورة الالهية المنة من توفيق
ماوى الاسباب لصاومتها الى شروق لائنة
عنها ونور قضاة وهو
الاول في

مخلوابة
وهو قدره وخلقته
فذلك قال من خلقه
في احدى الحق والقدرة فان ذلك
فما هو الا من قدره لا من قدره
الاجسام من جعل الشريعة الى خلق ثم انزله
الاسماء لاجرم جعل الشريعة الى خلق ثم انزله
ما خلق من حيث ان الاطلاق وهو افاضه نور الوجود
بعضها لذلك فان كبر مقتود القصد الاول والشريعة
الوجود هو واجبه الوجود والشريعة في العلم ذلك لان الرب
رب الفلق من الشريعة والازمنة من الشريعة والاداء دام
ذلك قيل ان فيه من الطيف من حقائق العلم ذلك لان الرب
شي من حالاته عن الرب انظر الى الطفل الذي يريه والده
كانت المهيئات الكفنة غير مستقيمة في حق اوقات وجوده
الاول لاجرم ذكر ذلك لفظ الرب لا لفظ المهيئات
الرب الحق للعبادة والمرب لا يكون متولداً بل يكتسب الى
درب ومنزلة لا يحتاج الى المجدد من حيث هو ذلك واعلم ان
العلوم وهي ان الاستقامة والعبادة والعبادة عن الاتجار
والالتجاء الى الغيرة على ان عدم حصول الكمال ليس
فالمكمل ذلك من الكلام القوي ان لم يكتسب الكمال ليس
الاول بل الكل حاصل متوقف على العير المستعد وقبولها
الشيء على الله عليه وسلم ان لم يكن في ايامهم ثم نجات من رحمة
ان نجات الالطاف داية دانا الخلل من المستعد وكنت ذلك
قواعد خطية مكن للباطل الوقوف عليها من غير تصريح قوله
اذ اوتيت المستعد هو النفس الخفية لان ان الخلق من الشر والعارضة
بكون النفس الانسانية التي لا تخلو من الشر والعارضة في الاشياء
الاجاب البين وهي التي يكون له
لها من جهة

في هذه الدرجة شديدة وهو
ملك الجادى بعدد احواله
هو الجود فان ملك الجادى ملك
كل وقت فالاسم الاول ملك
بعض النفس هو الملك من الجادى
اشبه درجات اصناف العقائد
تحت كراهة التوكل ما تبين كنهه
المبدأ الوجودى من كنهه
الغريب الواسع للوجود من كنهه
الوسوس القوية التي تقع
كلها تكون انعكاس في النفس
بالمادة وعلاقتها فكلها
ككونها قولها عن غلظتها
انما هو كسوف الصدور الذي
هو الغلب وهو اسطى ثوب
عزت من كنهه والعقل الذي
وهذا هو الذي يبلغ العقل
بسم الله الرحمن الرحيم
يقول النفس الناطقة التي
الانسان وان وبها يميز
بالمبدأ وتوحيدها بالملك
الاجسام بقاها في سائر
الكل في النفس الناطقة
البدن بتوسط هذه القوى
الكتشف في تلك القوة
وتعلق بها بانه
انت

في هذه الدرجة شديدة وهو

انت

الى استمال النفس
لقد لا البنية في هذا العالم
ان صار مستعدا لشرق نور العقل
اي طهرها قال النبي ص اذا
يكن ان السواد والمواد التي
يقال له واجب الصدور وهو
باقم قال غفر الله له بغير
بالنفس ليس في غفر الله له
بأنه اسد غفر الله له بغير
واستعداده بقوله في العقل
ذلك لان النفس الناطقة
العقل الذي يفيض عندها
البر السبع والاسمان فيه
عليه والملك كذا ذكره
لان الكليات الفاسدة
الامر **قوله** لم يبق من عظم
تضعف اذا نزل فضعف قال
العقل السادة رايه بالنفس
عليه في شيب الامور **قوله**
ان يفي الله العالم **قوله**
اشارة الى ما ذكره من الاستعداد
اول الامر بعد ما يحصل
الاولى وهي العلوم الضرورية
بما في نظره النفس من ثقل
فانما لشرق نور العقل
نوع من الكمال بسبب
نور العقل

استعدت **قوله** وتبين
كسب غير **قوله** وتبين
الحديث النفس لما عرفت الاشياء عند كمال
حتى صار باجتماع من غير هذا الجبرم وحالها باواراد
اي محض الحكمة ولا حجة فوفق ان يكون الشيء جودا على اشارة الى كونه
لما يتجلى بالبقوة والوجود العقلية منته عن كونه واما يتجلى في الاشياء العقلية
وهو ان شاء الله تعالى الى البقاء الاول تعالى كونه كماله واما في كونه كماله
وكما يكون من كونه العقلية قرب الى البقاء الاول تعالى كونه كماله واما في كونه كماله
الاول الذي هو الجبرم الاول كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
العقلية مجردة عن البقاء في افكار العالم الى كونه كماله واما في كونه كماله
بمنه الصفة وادراكه في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
انتم على قدر استعدادكم والعقلية في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
اي تعلقت منه جميع العلوم والصور في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
افاق الى قابلية ارادته في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
العقلية مطلقه على جميع ما في العالم اطلاقا كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
هو عالم به ومنه ينفي عن كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
في العالم **قوله** فانما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
النفس من هذه الجواهر شبيه بعلم انتم على كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
منه في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
المباينة واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
وذلك انما ينطق بحصوله وسبب في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
يجتلى كماله كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
على النفس حركتها كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
العقلية كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
والتفصيل في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
التي هي كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله

التي هي كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
كذلك ولا يميز في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
ما فيها من كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
فيه وتفضل في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
وتشكك في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
انما يتجلى في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
الحال **قوله** وانما يتجلى في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
التي هي كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
يركب الفوات التي هي كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
من خارج ولا يكون كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
عن ذلك كما ان الذي يتجلى في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
قوله سبع اكل في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
او في كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
ولمعة واحدة في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
تفاحات لم تظلم الارض وجدها صبايا وقرم شبيهة بك الى قوله في كماله
والصبا اخذ من الارض وجدها صبايا وقرم شبيهة بك الى قوله في كماله
يرى ولكن كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
الضراب وقد علم البقية غيرة واعلم ان كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
بيان كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
قد قدرت الى كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
هو شهوده كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
ان به اتوى كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
بدراسة كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
اتوى كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
الوهم من كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
تقبل هذه الصور عند كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله
منها النفس كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله واما في كونه كماله

لاستقامتها
عنها **قوله** فليطام الى
قوله ولم يكونا ارا دبر النفس
اذ ينبغي ان يكون العقل العاقل في نفس
فهذا النوع ثلثه وكل ان يكون في مادة النفس
النفس يكون العقل في المادة في نفس
ومن ثوابه فيكون في النفس في
عليها حتى كسرها في النفس في
على النفس فيكون في النفس في
صعب الخلق في النفس في
الارادة في النفس في
وقد علمت كسرها في النفس في
والزواجر في النفس في
اذا وجب في النفس في
واما هذا النوع في النفس في
نورد على النفس في
من النفس في
اي الى النفس في
ذهب ذلك في النفس في
الرفقة الى النفس في
الشيخ لان كل نوع في النفس في
قولا وان كان ذلك في النفس في
الاتصال الى النفس في
بسم عن ذلك في النفس في
كوب في النفس في
الشوق اليها **قوله** ان
قوله

قوله
يكسب عنهما ارا
ان الان في النفس في
لا يمكن ان يكون في النفس في
الى نوع في النفس في
اسهل في النفس في
يعرفه في النفس في
عنه ان في النفس في
في هذا النوع في النفس في
النفس في النفس في
ويعرف ذلك في النفس في
من وجه في النفس في
الجدول في النفس في
في عالم الارض في النفس في
قوله في النفس في
اذا ما في النفس في
يجوز في النفس في
اولا في النفس في
تاج في النفس في
عليه في النفس في
قوله في النفس في
واحده في النفس في
بالنفس في النفس في
بالنفس في النفس في
النفس في النفس في
بالنفس في النفس في
المادة في النفس في
لانها

يوجد يحصل
الهيولى بفعل ما هو
الكون يتولد من المادة والهيولى
كما ان الشمس تظلم بانعكاس الضوء
ما بفعل واستتبابا بالصور والاياء
لما ذكرنا انما لا يتبع في نفسه واما
متناهية اراد بانواع الاتباع على
لان نوعا من هذه الانواع لا يتبع
تلك الصور البهيمية ولا في صورة
لانها لا تارة للهيولى ولا في صورة
واراد ملجئة النور انما جعل في صورة
بجانب الشمس للزود انما جعل في صورة
الصورة صورة اخرى الى المادة وكذا
وحدثت صورة اخرى الى المادة وكذا
بده الانواع كذلك بمعنى فادفع
والعادة **قوله** وانما طائفة الى قوله
المادة بصورة وجدت في تلك
وهذه اغنى صورة عالم الكون في
وول بعض حصول الاستعداد دون
ب ان هذه الهيولى تصدق بكون كل
متعبا ويزيد على المادة سبب الهيولى
الحا دبر لا يلزم الجسم من الاضداد
الكليات والاضداد من الوضع والاي
الجسم وانكبت والاضداد من الوضع
الدوا من كل صنف من انواع الوجودات
وشرايئت العالم لا يخط الصورة التي
الصورة واسم الصور وتبين ان
ما يتبعه عارية اوله **قوله**

هذا
الاسم الى قوله
واغلب اراد بالافانم الزمان
الوجودات التي في عالم الكون
وهي لا تارة للهيولى البهيمية
دون اخرى وان قيل ان صورة
الانسانية اقرب الى الاعتدال
فاذا صارت اقرب الى الاعتدال
الاجسام السماوية وكل ما كان
العرب العقول السائدة فائدة
الهيولى السائدة فائدة
ولكن العادة التي تشارك صورة
هذا العالم التي تشارك صورة
وفيها في النوع لبيولى جسم
معامرة تارة اخرى لانها اقرب
ولي جنبا الى سماعين تلك الما
انفلك كالتلك المشعل تلك الما
وتلك التدوير وغير ذلك ما
واذا اصغر جات التوكل حركة
الهيولى ملوحت القصف والعرف
المعارف الملاهي والعرف اذا
اي القصف انما اشار الى ان
لكنا سبب كره الشمس ان سار
لان نظرا من السكيت والقدس
لها الاخرى من **قوله** وتبين
الاحكام المنقوبة اليه وارا
تسكنها انه عامقة الكثرة
زحل واقا
وارا

بالملكة ملك
الملك الذي هو ملك الاشياء
وهو ملك الاشياء والاشياء
على الكليات التي هي صورته في الاشياء
كثيره مصوره ثمانية واربعين صورة
فيما سائر التور وفي ذلك لا يعرج
بجركا سائر التور وفي ذلك لا يعرج
ليس واحد منها اسرع ولا ابطا ولا لا يار
وان لم ملك الملك التي قبلها ثمانية واربعين
تسيرة في البروج الاثني عشر
ملكته لم يدرك اغنياء التي تولى ليس
ان الملك التي تولى ليس
في كوكب حتى يوفى عند ربنا ثمانية
عربا العقل الكل عند ربنا ثمانية
جو ايجق الاول الى كل موجود
فرايت الباري ما ذكره من مبدى
الحكمة التي هي مبدى العالم
المسولي الى وجود الجسم
جعلها من الموب واراد ملكا
بالفضل فالوجود يكون بها ثم
والمار والوار والبار والوار
حي شخج عا ر الملك السبع
فيه الجبال الى قوله لا تات
واما بالاعليم الذي فيه انواع
فهي انواع من القوى الطبيعية
تسيرة في البروج الاثني عشر
ملكته لم يدرك اغنياء التي تولى ليس
ان الملك التي تولى ليس
في كوكب حتى يوفى عند ربنا ثمانية
عربا العقل الكل عند ربنا ثمانية
جو ايجق الاول الى كل موجود
فرايت الباري ما ذكره من مبدى
الحكمة التي هي مبدى العالم
المسولي الى وجود الجسم
جعلها من الموب واراد ملكا
بالفضل فالوجود يكون بها ثم
والمار والوار والبار والوار
حي شخج عا ر الملك السبع
فيه الجبال الى قوله لا تات
واما بالاعليم الذي فيه انواع
فهي انواع من القوى الطبيعية

المادة
واراد قوله في ذلك
على اشياء عليه واراد
وان شمل عليه واراد
بابيولي ثم احدى
النفس الباطنة وجعل
والنفس الباطنة وجعل
من قصوره وجعله
قوس الشهوة والعضب
السباع لال العضب
تعمل الى الاخذ والكلب
به انشوى من عالم الشيطان
الى طهر القوة الخفية
وادوم لان لا يبر
الاقليم القوة الخفية
الخيال التي تسمى مصورة
الذكر للخال واراد
تذكره وتور الى القوى
تو انشاك من كان
والشم فانها قدر
يخال لافطاسيا وهو
تخط الصور ويس
الاول من الدواع
العالى اللامعة للصور
العالى قوة الدواع
في مفر الدواع التي
نحال الكس

اجازت
اي فاعلم ان اراد
به كذا من ان الصود والاراد
من خارج يتصرف فيها الموجد ويخرج
بتركيب ما في الصود في الخواص فيقتصر منها ويصور
وان كان لا بد من ذلك من خارج واراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
ربما قد تشبه من ان قوة النفس صور مكنية وان لم يكن ذلك الكلي في الخارج
من التوحي الى قوة ان قوة النفس كونه كانه اذا هيكلت لتتاجت
وصفها فهذا كجس من الافعال الانسان على اركان متضامتها ومنه قوة الوجود
قوة الشهوة وانما واما ثبتت ان اراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
عليه ولا يتصرف في التوحي بالبرهان ان اراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
المنشأه الى لا يفرق بين ما في العقل فان لم يكن ذلك من مولات النفس الشهوة
الاخرى التي ذكرتها ما يكلم في قوله حين ومن اراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
وان من الرزق لطوائف الى قوله حين ومن اراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
قوله وان من الرزق لطوائف الى قوله حين ومن اراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
المعبره من بعض الناس فكونه ملكية الارض فوي النفس الملكية وهي الحكمة والاشياء
الافلاك دون الرذائل واراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
فان هذه القوى البدنية اذا كانت متحدة بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
وكانت النفس مطبوعة لا بالمادة بالسود وتولد عنها الافلاك والحسنة وبغيرها
السلبة صنف اخر من الافلاك وحسنت على الطاعات واراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
بابن الذي يبين ويلاق الى الطاعات ويرغب فيها واراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
من كون النفس انما طاعة التي هي من عالم الملكية متصلة بالبدن التي هي مركز الملكية
ملكية ذات الحكمة العقل النظرية التي هي طاعة او كما لها ادراكها الملكية
اي انشرف لانها في المذكره لا الهيات الملكية وهي طاعة العقل الذي هو جسد
لها واراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
توحيه القوى البدنية الاخرى التي هي في ذات الحكمة العقل النظرية بالملك الذي هو جسد
لانه موالد الذي يمدى الى الحق وبالعقل العاني من الذي هو جسد الباري
الى عبودية المذكره والاشياء **قوله** ومن اراد بالبرهان ان هذا الصود والاراد الصود
من فزع من

النفس

النفس
انما تخرج قولا
واجازها سبل عليه
السموات والارضات
وجود النفس
الساوية لغيره
في الذرية
حيث انما متعلقة
المبادى الاول
موازين عالم
الاشكال
للاول التي
الشروط والوزن
وكلها عبارة
وتوحيها لا
مبرهنة واراد
لا بالافلاك
الى العقول
المبرهنة لها
بالعقول
فلان في الاراد
لازمة لاقية
الاجرام غير
الاستدلال
النفس والعدم
توحيه من النفس
النفس فاعلم
النفس فاعلم
النفس فاعلم

من كتاب
عبد بن ابي
اريسيدس
رجلا عن
كلان
الملك
خارج
وكون
من راد
ايجوس
من ذلك
مرض
فاما
وسلم
والد
تبي
عنه
الغير
ان
ابن
زيتون
ذلك
في كتاب
وقعت
يقال
فتبا
وصدى
العلق
وان
الغش
من
العلق

داشم
راجبا
بها
تحت
ذكر
اشيا
عنه
البشر
بها
وجاء
رس
وب
العوا
س
في
اشي
قال
اول
يلبس
وست
تق
الا
بني
ابو
الضر
اكر
العص
المور
لا
وذلك
في
على

داشم
راجبا
بها
تحت
ذكر
اشيا
عنه
البشر
بها
وجاء
رس
وب
العوا
س
في
اشي
قال
اول
يلبس
وست
تق
الا
بني
ابو
الضر
اكر
العص
المور
لا
وذلك
في
على

من كتاب
عبد بن ابي
اريسيدس
رجلا عن
كلان
الملك
خارج
وكون
من راد
ايجوس
من ذلك
مرض
فاما
وسلم
والد
تبي
عنه
الغير
ان
ابن
زيتون
ذلك
في كتاب
وقعت
يقال
فتبا
وصدى
العلق
وان
الغش
من
العلق

داشم
راجبا
بها
تحت
ذكر
اشيا
عنه
البشر
بها
وجاء
رس
وب
العوا
س
في
اشي
قال
اول
يلبس
وست
تق
الا
بني
ابو
الضر
اكر
العص
المور
لا
وذلك
في
على

داشم
راجبا
بها
تحت
ذكر
اشيا
عنه
البشر
بها
وجاء
رس
وب
العوا
س
في
اشي
قال
اول
يلبس
وست
تق
الا
بني
ابو
الضر
اكر
العص
المور
لا
وذلك
في
على

[illegible][illegible]

معنی
بودند سکونت
خاستن نظاره ای معنی اندک
نکونید معنی این سخن است و بگویند که معنی است که اندک در وقت
باجب خلق می بینید و بگویند که معنی است که اندک در وقت
و اندک را موسی کرده و بشنید و طریقت عارفان پرده درین است و معنی است که
تا از خوشن بدارند بگویند که معنی است که اندک در وقت
باشند و خود بگویند که معنی است که اندک در وقت
کرد و و معنی است که اندک در وقت
را حاصل کنند و اگر شریف معنی است که اندک در وقت
اندک در وقت معنی است که اندک در وقت
و شمس او را الیوس معنی است که اندک در وقت
ببینی عیان حاضر است معنی است که اندک در وقت
عجیب اند حاکم معنی است که اندک در وقت
رو عداوت خویش و این بود که از ارد شریعت را و بسایق بود غلبت
اهل بیت بود شخص خلق بود که از ارد شریعت را و بسایق بود غلبت
محبت را چون محبت غلبه کرد محبت را محسوب بر خدایست و معنی است که
بن حاضرند نزدیک حق و نفس غایبند از حق و معنی است که اندک در وقت
خویش را دور زدند از پدر که هر که خویش را محسوب بر خدایست و معنی است که
و هر که دور زدند از پدر که هر که خویش را محسوب بر خدایست و معنی است که
و این غایبند از پدر که هر که خویش را محسوب بر خدایست و معنی است که
کنند با حق تمام و هر ضعیفه ام از حق ضعیفه ام و معنی است که
تجلیل مری که اولی قسما اید یا خود را بران بکشند ازین که با حق
ادام معنی است که اندک در وقت

معنی
کرد این را معنی است که اندک در وقت
که اندک در وقت معنی است که اندک در وقت
بود معنی است که اندک در وقت
بود معنی است که اندک در وقت
باشن یا اندک در وقت معنی است که اندک در وقت
دطق ربان و معنی است که اندک در وقت
خوانند و با حق معنی است که اندک در وقت
شکله او را در جواب معنی است که اندک در وقت
او در کف می تقدیم معنی است که اندک در وقت
هم که بر پشت کرد و معنی است که اندک در وقت
از ابروی بر پشت کرد و معنی است که اندک در وقت
که در دو معنی است که اندک در وقت
کوشهای آن با بدارت معنی است که اندک در وقت
جل جلاله امی از این معنی است که اندک در وقت
و اسرار معنی است که اندک در وقت
کرات کرده است از حق معنی است که اندک در وقت
عزیز دارند که خلق نماید و بر هر که هر که خویش را محسوب بر خدایست و معنی است که
خند رفت شبی خند بودم بیدار شدم و معنی است که اندک در وقت
رسیدم شخصی دیدم بایل بر سدم مرا ملک کرد و معنی است که اندک در وقت
نفت از خدای تعالی را بکشند و معنی است که اندک در وقت
کنند و معنی است که اندک در وقت

[illegible]

51

از ایشان **کتاب** فقهی میان
اعراض کند و او را او یک استخفی در
بود بختی و او را او یک استخفی در
خلق طایر را که داشت رسید رسیده بود
که پس از آنکه اندر سر می رسید رسیده بود
ارضان در روزی که حکم شریعت را از خلق که از آن شهر و آن
دی خبر نمود در شهر آن را یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
خوبند اینست که در آن روزی که از آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
گفت در آن ساعت بزرگ وی ام که با خود می گفتم که در آن شهر و آن یکی از شهر
خلق پرست بودی بجه خلق قبولی که از آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
خواری پرست بختی در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
بت نیز بختی بود که در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
تخلی پس از آنکه در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
دلداران سخنان رسید و آنها از آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
بپیدا رانان چندی طلب کردند و می رسید رسیده بود رسیده بود رسیده بود
و آنکه دانسته نماند که در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
خبر دادند که فلان بختی در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
و آنکه پس از آنکه در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
ملک نه بدید پس از آنکه در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
سورگاه ملک را که در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
خبر دادند که فلان بختی در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
که آنکه در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
پیغام آمد که کسی بوی سخن نیست که در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر
رسیده که راهی می رسید رسیده بود رسیده بود رسیده بود رسیده بود
دید چه بختی در آن شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر و آن یکی از شهر

51

[illegible][illegible]

کند که
 اگر کرده خوش خویش
 خداوند صفات طمع کی دارد و شکر
 اندر نظاره داشت مادران خورشید که
 هر که در چاه تنگ آرد که از آن خورشید خود هیچ
 بیند از نسل بازگانی کی آید خست باید یا بازگانی کند خود
 خادم بنده من سرای تو من می بنده که باید خداوند تصرف کند خود
 باشد هم از آن دی باوی بارگانی کردن غایت حق خداوند ابلیس علی بنی
 فرستادن کند هم نصرت از سر ایدم بیدون فرستادن هم جان صبر علم علیه
 فراته الموم فانه خطب نماز ایدم و یک دم قال لعنه و جی او که گفت
 علیک السلام ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 حق من جی او که گفت مر ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 علیک السلام ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 ای حق من است که من که گفت جی او که گفت ای ایدم و بود و جی او که گفت
 مانا که من است که من که گفت جی او که گفت ای ایدم و بود و جی او که گفت
 کدام ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 و بود ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 اسباب بوی ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 که اینجا بکار است و آن است که در زیر خطاب جی او که گفت
 بیکم که خطاب بیکم ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 از زبان عدل بود و بیکم ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 نصیب است ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت
 خطاب نصیبی آمد یک کرده را خطاب
 ای ایدم و یک دم که ایدم و بود و جی او که گفت

六

[illegible]

مقدار
ارواح طلب می
ارطوت حق نعم نماند
دوست دارند تا به خورشید
دوری نفس از دنیا یعنی اوضاع بدی نیست
اعراض کرد هر خدایت و ترک وطن بود و حبس در آن بودی اولیا حق و سید
غایت حاضرست و ترک وطن بود و حبس در آن بودی اولیا حق و سید
مولود و حش غایب شود که اگر اندر وطن حبس در آن بودی اولیا حق و سید
صلوات الله علیه و علی آله و سلم و بر ائمه و اولاد ائمه و بر ائمه و اولاد ائمه
بر کماله و اولاد ائمه و بر ائمه و اولاد ائمه و بر ائمه و اولاد ائمه
از بهر آنکه حق که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
اندر زیر این خلق عزیز کردیم آن باشد که بوی او نیست که بوی او نیست
و آنکه بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
خلق مبتذل کرد و بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
خوشتر احسان دارد و بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
ترک وطن بسیار شد که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
که همه ملک عارفان اندر وطن کرخت است ابوالعس عطا که بوی او نیست
دولت کنان ملایه نیه بر خدایت و بوی او نیست که بوی او نیست
بابوست عدل و بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
و بر رنج بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
زیر دل او اما جیس و حسن رضوان الله علیه ارام افتاد و بوی او نیست
آیه المازوم بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
سزا بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
با این حق که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست

افز
افکنند که با
دو کس سوزی کند انبیت منی حق
فکریه خیر عبادت است و هر که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
وی از بهر آنست که هر که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
دعای ارادت است و آن که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
و بر این ارادت است که هر که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
کوکل از روح است که هر که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
باید کرد و هر که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
باید اما حق دل هر کار که کند مراد وی بر نزار است و شکست
مای بیرون راست کند و هر که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
اورا ملک کرده اند حال نفس است حق و هر که نفس را خلع نماید بر نزار است
و مقام صدقانی باید و هر که نفس را خلع نماید بر نزار است و شکست
بانت بدو تر که در دنیا بماند که صدقیک است و هر که نفس را خلع نماید بر نزار است
نعمت کردن و از غنی گشته اند و بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
ان باشد که محبتش اندر وی راه باید و بوی او نیست که بوی او نیست
خانی متوق کرد و در معاملات خویش نمید و صفه است و بوی او نیست
و دعوات از سر بر دل کند و اشراج صدر را باشد و بوی او نیست
خلق را در رضای قضای حق احصت سابق نیست که بوی او نیست
الروباری و سئل عن الصوفی قال لا یسئل الصوفی عن الصفا و الجمال
طعم انجاء و کانت الدنيا منه فی التنا و سئل عن الصوفی قال لا یسئل
مفوض کوشیدن بر صفا ان باشد که بوی او نیست که بوی او نیست
را صوف بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست که بوی او نیست
از بهر آنکه

عالمی صورت
از این سخن نیت
در اصل حال ضابطه است و چنانچه
بود از همه علایقها و غیر اینها
صفتها مانند بکریه نباشد
کرد و خدا پرست بر کسی که او را
انجیزت از بدی که در آن بر کفر و
در حالت از عبادت او را فرموده
بنده بکینه عبادت او را فرموده
معبودش انجیزت و آنکه گفت
و نمی نفس علی الهی فال کینه
حق را انجیزت و آنکه گفت
از آن گریزان باشد مثل انجیزت
پاری ظاهر کرد و از گریزان
قضا آن باشد که از دنیا گریزان
چون که او را مقوم نیست با طلب
رسد و آنکه او را مقوم نیست
مردست چون روی بیاورد و آن
سبل علی سبب الله التبری من
الی الله من التبری من الله الذی
باید طالب حق را تفریق از
از انجیزت که از من جاوز
که کند و من تلقی بالاحد
العدد و من

من العلق
سبل ابو الحسن
التصوف حال ترک کل
بزرگان اندر آن چه
باز نماند قاتلوا انفسکم
کشتن ظاهر بود و ما را باطلست
برابر بارت و سبل جنید
الطبیعیه و احاد صفا
العلق با علم الحکیمه
الابع الرسول فی انشیه
روایان از شکانه صفا
قدم برین نهادن حکم
و بفعلون با یوم و نوب
وین حکم در خبر است
وین حکم کو بر کس از انجیزت
نجان گذرشته است که کسی
تو انجیزت از روی من جنین
لما که است اما او میان
باز از انجیزت و عارف
عز و ظاهر بکریه و الوفا
که او را این حکم او را باید
الکریم با عام تر و نیکو
نار که در دم و مناجات
مطلب رضا مال
رجل

کرد و از دست
برخواست و او را بر رفت
در وی سوزی بسیار کرد و گفت ای که
کنار او جان داد و با او ایستاد ای که
این سوز است چون او را در خاکم نهاده ای که
منافیه داد و عا که در میان عا در کجای افتاد **کتاب** سیمون حسن بود
خواهد کرد و جان می بردار جان من عا در کجای افتاد و عا در کجای افتاد
بوم بر سر فرجی که خای من مشغول نمود و آدم است و عا در کجای افتاد
دی که صفات مجانب شده بود و گفت زل کردم باز به بوی نگر است خواب
سببیت را صدای تم در کجای است که در دم باز به بوی نگر است خواب
قیامت دیدم و لولایی دیدم که می برده بسیار خلق در زیر آسمان
گفتند لولایت مجبور او این همه مجانب حق تعالی اندک من خود او را نشان
را که در کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
گفتند لولایت مجبور او این همه مجانب حق تعالی اندک من خود او را نشان
را که در کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
گفتند لولایت مجبور او این همه مجانب حق تعالی اندک من خود او را نشان
را که در کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی

راحت نشادی
بشوی زود اندی منی این
انت که هر چه وقت از او بماند
فوتش چون خوردن خوردن نهاده و عا در کجای افتاد **کتاب** سیمون حسن بود
در احوال این همه بیکو نهاده و عا در کجای افتاد و عا در کجای افتاد
اشاید که منی این سخن بود و این سخن بود و این سخن بود
خط غلطی که خط غلطی که خط غلطی که خط غلطی که خط غلطی که
روسیان طوطوس رویان طوطوس رویان طوطوس رویان طوطوس رویان
نظاره میکردیم رویان طوطوس رویان طوطوس رویان طوطوس رویان
همی آوردند و لولایی دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
این را در کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
از کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
و از کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
بر کسی در کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
بلای بر روی باران کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
و شتر مقامات و صفات احوال و مقامات و صفات احوال و مقامات و صفات احوال
علیهما اما علی کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
حاکم شش اردوی کجای است دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
بند که روزی که بر سر نهاده و عا در کجای افتاد و عا در کجای افتاد
علامه جلال العابد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و عا در کجای افتاد
نوالی منی بید لولایی دیدم که در کجای است که توبه از این ای که نمی
ارجل دعوی رضیه لافضیه تمام عا در کجای افتاد و عا در کجای افتاد
سل تقی و لافضیه تمام عا در کجای افتاد و عا در کجای افتاد
حلی علی و لافضیه تمام عا در کجای افتاد و عا در کجای افتاد

[illegible][illegible]

[illegible]

ضمی

[illegible]

این است که با برتری تمام
و باز بفرموده اند که
که با نظاره طاعت و نماز و انوار
که هر دو صفات و نماز و انوار
خویش کند از نظاره حق باید تنویر
با چنانکه بعضی می گویند که شوق
تا بنده غیر حق را که شوق
کسب حق علی الله علی شوق
و العبد فاذا مل فی شوق
و اما علی شوق و علاقه
خوشی از این شوق و علاقه
محبت همان مقدار که شوق
شوق چون با شوق از شوق
علی فی شوق و علاقه
ایمانی که شوق و علاقه
علوم الاشارة الی الله
صدق الاشارة الی الله
رومی که شوق و علاقه
باب در شوق و علاقه
ارادت الی شوق و علاقه
منافعت الی شوق و علاقه
ادرا از محبت پرستید که شوق

کتاب است که با برتری تمام
ایمان با برتری تمام
و باز بفرموده اند که
که با نظاره طاعت و نماز و انوار
که هر دو صفات و نماز و انوار
خویش کند از نظاره حق باید تنویر
با چنانکه بعضی می گویند که شوق
تا بنده غیر حق را که شوق
کسب حق علی الله علی شوق
و العبد فاذا مل فی شوق
و اما علی شوق و علاقه
خوشی از این شوق و علاقه
محبت همان مقدار که شوق
شوق چون با شوق از شوق
علی فی شوق و علاقه
ایمانی که شوق و علاقه
علوم الاشارة الی الله
صدق الاشارة الی الله
رومی که شوق و علاقه
باب در شوق و علاقه
ارادت الی شوق و علاقه
منافعت الی شوق و علاقه
ادرا از محبت پرستید که شوق

کرد
و اما او را بداند
دوستی را بشود و نیز اگر دوست
سراپا دوستی با کسی نماند و در دوستی
باشد و شکر انداختن محبت و اسرارش که دوستی
و از دوست منع کشیدن محبت است که دوستی
و جبر و شکر می آید و اگر دوستی که دوستی
از دوستی عاقلانه و اگر دوستی که دوستی
چرا که اگر دوستی که دوستی که دوستی
دوست عزیز و اگر دوستی که دوستی
فردان باشد که دوستی که دوستی
و بی هیچ ذاتی که دوستی که دوستی
و دوست در افعال که دوستی که دوستی
و دوست در افعال که دوستی که دوستی
استحقاق عطا دهد و اگر دوستی که دوستی
که بی شمار عطا کند و اگر دوستی که دوستی
همه ما که دوستی که دوستی که دوستی
از همه صفات توان را دوستی که دوستی
و چون محمود و یا با کمال دوستی که دوستی
همه حاجت بوی بردارد و دوستی که دوستی
بسیار از خوانندگان دوستی که دوستی
و بیکند از الصلواتی که دوستی که دوستی
خداوند است و دوستی که دوستی که دوستی
و صواب است که دوستی که دوستی که دوستی
که بی شمار عطا کند و اگر دوستی که دوستی
دوست

دوست
دوستی را بشود و نیز اگر دوست
سراپا دوستی با کسی نماند و در دوستی
باشد و شکر انداختن محبت و اسرارش که دوستی
و از دوست منع کشیدن محبت است که دوستی
و جبر و شکر می آید و اگر دوستی که دوستی
از دوستی عاقلانه و اگر دوستی که دوستی
چرا که اگر دوستی که دوستی که دوستی
دوست عزیز و اگر دوستی که دوستی
فردان باشد که دوستی که دوستی
و بی هیچ ذاتی که دوستی که دوستی
و دوست در افعال که دوستی که دوستی
و دوست در افعال که دوستی که دوستی
استحقاق عطا دهد و اگر دوستی که دوستی
که بی شمار عطا کند و اگر دوستی که دوستی
همه ما که دوستی که دوستی که دوستی
از همه صفات توان را دوستی که دوستی
و چون محمود و یا با کمال دوستی که دوستی
همه حاجت بوی بردارد و دوستی که دوستی
بسیار از خوانندگان دوستی که دوستی
و بیکند از الصلواتی که دوستی که دوستی
خداوند است و دوستی که دوستی که دوستی
و صواب است که دوستی که دوستی که دوستی
که بی شمار عطا کند و اگر دوستی که دوستی
دوست

بوی کشته اند ختم شیت
که عرب از ابرار کشته شد و
تعالی مران سوخته یاد کرد و کشت
یعنی و اثر از آفتاب و بختی کشته که مراد از این کشته شد عرب است
از آسمان بهره بهره زد و آمد و در خیزی که بهره بهره شد عرب است
این است که خدای تعالی که نعم نعم زد و آمد و در خیزی که بهره بهره شد عرب است
و کردی کشته که اسیریم قرانت که نعم نعم زد و آمد و در خیزی که بهره بهره شد عرب است
و از ازل که اسیریم المواجه **فصل** که خدای تعالی خواست که این ملک خوش بودی
اندر بر دین کرانتی بود و آن است که خدای تعالی خواست که این ملک خوش بودی
عوض کند و عبادت ملوک است که در حق کسی اکاه کرده باشند و او را
زادنی گرفت و دیند ضایا که نور خیزش که در حق کسی اکاه کرده باشند و او را
اکاه کنند و بپایند نهانید و کردی و دیگر کنند و می بختن نهانید و او را
همه مصطفی هم بود که خدای تعالی خواست که در بزرگ است و می بختن نهانید و او را
بهان بود که بزرگ تمام و در بزرگی محلی می و جابه و شرف و می بختن نهانید و او را
کونین از اوداک که آن عاقل اند و عجز حق از اوداک که ضعیف و حق و دلیل بود
بر عجز ایشان از اوداک که ضعیف و حق از اوداک که ضعیف و حق و دلیل بود
مصطفی هم خواست تا خلق را نهانید بزرگ است و پیش می در دوزخ را که کشته اند
این است بر نبود تا زین را بسته و پیش می در دوزخ را که کشته اند
این روشنی بختی بود تا بختی می خیر نام چون بختی خوارت می بختی است
اما و یکم بالا علی از بدوی کشته و کردی و دستان اس را بدعا کشته است
کشته و بهب لملکان را خود جودارت روی کرد و ایضا کشته است
آسان از بزرگ است و می بختی که خیری که سلیمان هم بدعا کشته است
خواست که مراقت از نهانید که
مت و

ازین و فرودتا
اورا باستان بزرگ و ملک تباری
عوض کردیم روی که انداخته و مرگان کشته شد و در بختی
فضل می بقایه جیب علی امامه و کشته شد و در بختی
راقم بوعاج برود چون بیدر المتهی سید جبریل می بختی که با خداوند ستای
و از ازل کشت و ما سنا الا رشام معلوم مصطفی کشت می بختی که با خداوند ستای
ستای مانده است منی می بختی که با خداوند ستای مصطفی کشت می بختی که با خداوند ستای
ز کتیکه جدا شد و در برگان کشته اند چون با خداوند ستای مصطفی کشت می بختی که با خداوند ستای
نیستی و چون عینی بختی می بختی که با خداوند ستای مصطفی کشت می بختی که با خداوند ستای
و من طلب الملک فله الزیاد و الحق لان من الملک کتب الارضه العالمین مصطفی کشت می بختی که با خداوند ستای
است که چون حریف می اندازد و در و ما است که کشته اند و در و ما است که کشته اند
فرست از رحمت می ترا نصیب اند چون مرا بدید آورد و در و ما است که کشته اند
بودی می بختی که با خداوند ستای مصطفی کشت می بختی که با خداوند ستای
و ساد و در ادران است و در و ما است که کشته اند و در و ما است که کشته اند
کین طلاع می این مرا کرم و بکین این خدای تعالی خواست که در و ما است که کشته اند
چون این شریف می این شرف **فصل** که در و ما است که کشته اند و در و ما است که کشته اند
مصطفی بود و خلق و مرا این است و است و در و ما است که کشته اند و در و ما است که کشته اند
ازینا بعین برست متبکی کشت ازینا بعین تا این عشق از دینا بعین کشته اند و در و ما است که کشته اند
دستان و می دوست اورا بعین تا این عشق از دینا بعین کشته اند و در و ما است که کشته اند
باید از این بلاست در این کیم اگر از ملاست برسد معلوم کرد که در این عشق او را
عینی نیست پس با این ملاست در این کیم اگر از ملاست برسد معلوم کرد که در این عشق او را
بسته و این می بود تا این دوست را این کیم اگر از ملاست برسد معلوم کرد که در این عشق او را
سخت بکیم پس ارسلت ایس را کشته اند و در و ما است که کشته اند و در و ما است که کشته اند
جلوه کنیم تا به اند که ما به کشته اند و در و ما است که کشته اند و در و ما است که کشته اند
ات بر نهانید

و عدل است
و در پست رکن است
و در کتب الهی اگر کسی بخواهد
بافتد حق علی بن کنت علیا را که یک
کشت نبود و خواران را که یک پیشه
بلا که دهنست سال با ما با هم
امد و خواران را که یک پیشه بود
از کل کولان یک نبود و ملک بود ملک
و اینجا یک بود ملک بود ملک بود ملک
سوی ملک بود ملک بود ملک بود ملک
تقدم معرفت بود ملک بود ملک بود ملک
محبت معرفت بود ملک بود ملک بود ملک
جلوه کرد ملک بود ملک بود ملک بود ملک
خدای تم مصطفی بود ملک بود ملک بود ملک
و هیچ بی اسل نبود ملک بود ملک بود ملک
کردن اندر اسل بود ملک بود ملک بود ملک
و تقدس ملک بود ملک بود ملک بود ملک
ان دامن که سازد اندر ملک بود ملک بود ملک
اس که از بران دست ملک بود ملک بود ملک
هفت زمین را از ملک بود ملک بود ملک
به خلق بیدار و گشتان ملک بود ملک بود ملک
میگشت و حق را بر ملک بود ملک بود ملک
زیرین و بر خلق در ملک بود ملک بود ملک
بود که تا محمد را ملک بود ملک بود ملک
بابل حله

کرد
اهل اسرار است
و او نبود که ایت را بر جانی بود
و اشیاء عبادت را که ایت را بر جانی بود
و بعد بستاند که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
و در اهل اسرار است
ان بود که ارواح را که ایت را بر جانی بود
و حق است که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
تقی که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
و غیران بود که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
عرب بود که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
ای که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
و خلوص محبت را که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
لم اش به با بر دارد و علم است که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
باشد و حق ان که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
و کسبت و علم است که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
العصیه و از ایت که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
کنند از شغل خویش که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
حق می شود که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
و اعتصومت که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
بر سستی نبوه صد و ستاد و سوال که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
دوم باشد و از بر روی در قیامت سوال که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
و در وقت زود بود که از جانی بود که ایت را بر جانی بود
سوال بر این

سبب
از آنکه خلاف است
بند جن هم خلاف است
موت است قبول الموت
اجابت که عقل التکلیف کند و صدای هم خلاف عقل است
این عقل در ادب نیست ثابت و یکبار عقل را که عقل است
یا عقل را که با عقل یکبار است و آن است که عقل را که عقل است
الی الا تیای که عقل است و آن است که عقل را که عقل است
کرد و اندر زیر این عقل است و آن است که عقل را که عقل است
راش است که عقل است که عقل را که عقل است
نیافته است که عقل است که عقل را که عقل است
یکباری در یاد است که عقل است که عقل را که عقل است
را بودی که عقل است که عقل را که عقل است
بسته و لا یخص له الا که عقل است که عقل را که عقل است
الیه ای که عقل است که عقل را که عقل است
کف او را که عقل است که عقل را که عقل است
و اسد علم که عقل است که عقل را که عقل است
موت است که عقل است که عقل را که عقل است
وی است که عقل است که عقل را که عقل است
خوشی که عقل است که عقل را که عقل است
بت او را که عقل است که عقل را که عقل است
او را که عقل است که عقل را که عقل است

اجبت
هم ادب است که عقل است که عقل را که عقل است
و اندر عقل است که عقل را که عقل است
با عقل است که عقل را که عقل است
این عقل است که عقل را که عقل است
قاری و غیره که عقل است که عقل را که عقل است
بسته و لا یخص له الا که عقل است که عقل را که عقل است
الیه ای که عقل است که عقل را که عقل است
کف او را که عقل است که عقل را که عقل است
و اسد علم که عقل است که عقل را که عقل است
موت است که عقل است که عقل را که عقل است
وی است که عقل است که عقل را که عقل است
خوشی که عقل است که عقل را که عقل است
بت او را که عقل است که عقل را که عقل است
او را که عقل است که عقل را که عقل است

56

لا تريب
عكس الدم حاسبه
قال مهمل قال ذكر الله انك لا تعلم
الاضاحه انما هي كالماء في
الزبد انك تراه في الماء
س ان حوى يعلم قلبك انك تعلم
كنت الامس شمسك انك تعلم
وان عني بودك سولي تعالى
شك انك لا تعلم انك تعلم
بكره دوى كبريتك انك تعلم
ابا سولي وكره انك تعلم
بالشرط وادك انك تعلم
باني عني حوى وادك انك تعلم
بوي موجود انك تعلم
قدم او در **الرب** انك تعلم
س العود وادك انك تعلم
وطني ازوي عبادت وادك انك تعلم
بادتني انك تعلم انك تعلم
كرو ازوي عبادت وادك انك تعلم
وي فرغت يالي انك تعلم
عزاي هم مندم كرو وادك انك تعلم
است وكره وكره عبادت وادك انك تعلم
ودعه وادك انك تعلم
وطلعت كبريتك وادك انك تعلم
انك تعلم انك تعلم
الذي

[illegible]

7

و شکر و
و بار می خستید
نهان تدار که ازین خط
فایده که در نفس جای
و آن است که نفس بوی
بوی سنگ که بستی بوی
نایب با هر را در زیر
از در دست که بستی
دوست که بستی
سای علی که چنانچه
عزیز و دل بدو را
ایندی که درین داری
عام تر است که درین
حق از شر که با هر
است و آن است که
خالص که در او را
را دوی و خالی حق
و بعد یعنی رضا که
باشد سبده کند قال
و در آخرش از فعل
و از این یک بیک
دوین از او دیدیم
چشم از آنست که
فعلها می فرستد
استغفار را و در فعل
یعول قدم علی
بگویم شکر
مقال و

کرمی غرض
و چنانچه در این کتاب
بجای آنکه در این کتاب
معنیست که هرگاه
فی السؤل بر کلام
عزیز است و علی
و باز ضامه که در
و ادله آن ترس
سعدی الدار است
الحول و القوة است
ممنوع که در وضع
این که در وضع
مانند و اصل
حرفی عزیز است
لا یوت ان انده
قال الشیخ
ت که معنی
کس فراغت
ای بر روی
و یک معناه
الی با و ادی
معناه ان لوکل
قال جنید
قال ذوالنون
از بهر آنکه

قال
جنید الشیخ
الشک قال
و شایسته
از معانی
ایمان آورد
ذوالنون
بینه از اعظم
علم البقی
تواریق
چنان و از
شود و جن
عزیز است
قیامت
از سر و
دی باید کرد
حق است
حقن ناز
کلمه حق
البقی منقطع
و حجاب
سکت گفت
حق اعد
فانل بود
صادق است
عن غیث
کجود اسد
است

کلمه ای که
مقام بنده را
از کتب و کتب
و لا عن هذا
کنت قیام
از بر قیام
فرار و از
کوهی که
ایستاد
هوای که
دوای که
است و
بر جای
کلام که
از صفات
چون که
ش از آن
که موسی
فنا از حق
و ایستاد
الحق و
بصیرت
که امر
نست که
مواضع

خبر کرد
و این سخن
که چون
یکه
کار است
لا حول
و در این
بجز
لا یستطیع
فانظروا
باقی
ان الی
الاخره
چون
کنت
عزای
و به
بهم
که فانی
انکه
بود که
صدور
مختلف
از این
ارباب

[illegible]

(Faint handwritten Persian script, likely bleed-through from the reverse side)

[illegible]

[illegible][illegible]

طالع الدركي
بن عبد الملك
الادب المجلد بعد ما يشتهر
تحت هجرة من فوق وقال في الجمل
معونة من فوق شبه الى الدول قبله
والدول اسم اثنين ابن عرس
وفي اسد ونه اختلاف وصاحب
سوانا ليا بعض اعيانهم وقد صنف
بالطالاب قد صنفه وقد صنف
بصري وهو اول من وضع اسم
ذلك اختلاف كثير قبل ان يوضع
له الكلام كنهه اسم في قوله
ثم وضع اليد وقال تم على ذلك
كان يعلم اولادنا في يد ويد
العواقب يوسد في يد ويد
اصح اسد الاسير في اليد
فالطالاب الاعاجم وتغير الشتم
انقاد في ان وضع للبريد
او يسمون بكلامهم قال في الجمل
الى زياد وقال اصح الاسود
وذلك بنووه فقال ادعو الاسود
فلم حضه قال وضع لكس التي
ان تضع لهم وقيل انه في يد
قال لبعض سانية يا ايها
السا وكرت ذلك في يد
وجر البرد من غير الساء
استغنا عن اي شيء في الساء
فمن منها انما
الذي بقطيرة خذوا اليه
عليه جمل

ينع على
اجود اراحيه
قال المصنوع من الباب
سليمان قال على بن عمار
لما دخلت اسد الدركي
فك المصنوع من اسد الدركي
الخراج ومن لاجه المصنوع
عليه السلام قال خلاصه
وعلقك وشان شكدة
للسايل لان كنت انا وشان
ابن كرو وعرفت انت وشان
اعوان في ادعوان وشان
لدي بعض اليهود ما اتى
عديكم يا سيف اسد الدركي
فلكم يا سيف اسد الدركي
يا موسى اجعل لنا اسد الدركي
بمؤدرك ابن المزيان
ضم الزاء صاحب الخدم
في الاصل اسم كان في
بالعربية حافظ احد في
وامني فيها عيسى بن محمد
عن اسحق العوي وهو الذي
التي تبيت فيها وعشر
والاشرب في مكان واحد
وذكرني في حشره وفي
ارض ابو الحسن محمد بن
الموسم

الحمد لله الذي جعل القرآن منتهى الحكمة

فلما علمتم ان الدين الحق
وطبقتم على الاسرار في حال ما
عدونا على الامم انتم قد
وسكنتم في التناقض بين
دليلنا بالذي فيه شخ
درك ابي الخبير في تاريخ
قد راقا في كنه حقايق
احمد محمد الطوسي الخوازي عيا
الذين اسروا على انفسهم
فقال شرفهم يا الاضاحه اني
مؤول ما عبادي توني توني
من كلام ابوتاب الخبزي في
ما بعد عن السداد في المقتل
شرح توفيق
المنس في الصن الا عظم في
المنس في جميع عر في كنه
عبد الصن وهو في عباد كنه
تقصير موسى عم اورد ان
شيطاني كنه كنه اربك
خدای سخن كنه كنه
منه اندام سمع كنه كنه
كل وجه ابد مخلوق كنه
يا شدة بر كل حات سماح
مخلوق باقوا بشة كنه كنه
كوشة فلان را بسان خوش
فلان برده كنه كنه كنه
بقوة وجاه

فلما علمتم ان الدين الحق
وطبقتم على الاسرار في حال ما
عدونا على الامم انتم قد
وسكنتم في التناقض بين
دليلنا بالذي فيه شخ
درك ابي الخبير في تاريخ
قد راقا في كنه حقايق
احمد محمد الطوسي الخوازي عيا
الذين اسروا على انفسهم
فقال شرفهم يا الاضاحه اني
مؤول ما عبادي توني توني
من كلام ابوتاب الخبزي في
ما بعد عن السداد في المقتل
شرح توفيق
المنس في الصن الا عظم في
المنس في جميع عر في كنه
عبد الصن وهو في عباد كنه
تقصير موسى عم اورد ان
شيطاني كنه كنه اربك
خدای سخن كنه كنه
منه اندام سمع كنه كنه
كل وجه ابد مخلوق كنه
يا شدة بر كل حات سماح
مخلوق باقوا بشة كنه كنه
كوشة فلان را بسان خوش
فلان برده كنه كنه كنه
بقوة وجاه

فلما علمتم ان الدين الحق
وطبقتم على الاسرار في حال ما
عدونا على الامم انتم قد
وسكنتم في التناقض بين
دليلنا بالذي فيه شخ
درك ابي الخبير في تاريخ
قد راقا في كنه حقايق
احمد محمد الطوسي الخوازي عيا
الذين اسروا على انفسهم
فقال شرفهم يا الاضاحه اني
مؤول ما عبادي توني توني
من كلام ابوتاب الخبزي في
ما بعد عن السداد في المقتل
شرح توفيق
المنس في الصن الا عظم في
المنس في جميع عر في كنه
عبد الصن وهو في عباد كنه
تقصير موسى عم اورد ان
شيطاني كنه كنه اربك
خدای سخن كنه كنه
منه اندام سمع كنه كنه
كل وجه ابد مخلوق كنه
يا شدة بر كل حات سماح
مخلوق باقوا بشة كنه كنه
كوشة فلان را بسان خوش
فلان برده كنه كنه كنه
بقوة وجاه

فلما علمتم ان الدين الحق
وطبقتم على الاسرار في حال ما
عدونا على الامم انتم قد
وسكنتم في التناقض بين
دليلنا بالذي فيه شخ
درك ابي الخبير في تاريخ
قد راقا في كنه حقايق
احمد محمد الطوسي الخوازي عيا
الذين اسروا على انفسهم
فقال شرفهم يا الاضاحه اني
مؤول ما عبادي توني توني
من كلام ابوتاب الخبزي في
ما بعد عن السداد في المقتل
شرح توفيق
المنس في الصن الا عظم في
المنس في جميع عر في كنه
عبد الصن وهو في عباد كنه
تقصير موسى عم اورد ان
شيطاني كنه كنه اربك
خدای سخن كنه كنه
منه اندام سمع كنه كنه
كل وجه ابد مخلوق كنه
يا شدة بر كل حات سماح
مخلوق باقوا بشة كنه كنه
كوشة فلان را بسان خوش
فلان برده كنه كنه كنه
بقوة وجاه

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

ثابرت
 الغضب
 العبد
 يقول
 غصوا
 يقول
 قال
 ثم
 بولك
 علام
 قال
 قد
 فقلت
 فاضلت
 لو كنت
 شخص
 ومرت
 الازاد
 وجبت
 مع
 قلت
 ولطفت
 التي
 فقلت
 حتى
 خط
 بال
 حتى
 طار
 ترك
 ولما
 واما
 يقول
 من
 قالت

[illegible][illegible]

١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤
١٤٥
١٤٦
١٤٧
١٤٨
١٤٩
١٥٠

[illegible][illegible]

A close-up, vertical view of the fore-edge of a thick, antique book. The pages are heavily aged, discolored (yellowish-brown), and show significant wear, including creases and staining. The binding material, likely leather, is visible along the left edge, showing a dark, worn texture.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

بعض من
ابن العبد من الضعفاء
والتي على قبحها اجعلني من
رغبتي فقال ذلك انظر الى قبحها
وقفت فقلت يا رب اني قد
قال جاريه انما هو في الشبه
لا يكمل المروءة الشبه في كل
ما بين والبس في كل شيء
طاعة الدنيا ان لا يزيده
وان اشد ما يغضبني في كل
الشيء بعد كل شيء في كل
كل شيء من كل شيء في كل
بعضي كما انك عدو الدنيا
سعدني في كل شيء في كل
وهم يقول انما لا يجدون في كل
قال فلا طوبى لاني الجاني في كل
من ان العادل لاني الجاني في كل
سعدني في كل شيء في كل
فليس في عيب اني في كل
فادرا صبحي اوجدوا في كل
او اوجدوا في كل شيء في كل
تصدق جميع في كل شيء في كل
جاء العفيف لصدوق في كل
واما في مثل هذا الجود على كل
فقال في ابو قابوس في كل
راي الله الفصل في كل
فضل وادب العبد في كل
اربع بوس في كل شيء في كل
ويعلم نعمته في كل شيء في كل

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

عليه السلام
وذلك على لانه لم يزل في الدنيا
او لا يستقر في سواه من اماكن
الاستقرار في الوجود فثبت على حقه
من الصفات لا احصى على كونه كونه
صلى الله عليه وسلم ان يكون في كل
الحالات علامة الحيرة قال في التوفيق
شأن الوش الحيرة قال في التوفيق
المعروف قال في التوفيق قال في التوفيق
غيره في صفاته قال في التوفيق
يطه البر والفاجر كما يحب
من الدنيا ولا يقضي قطره من
يقول وقال في التوفيق قال في التوفيق
ابو العباس قال في التوفيق قال في التوفيق
عندنا في الاخرة قال في التوفيق
الشيخ في بعض ما في التوفيق
ابو زيد في بعض ما في التوفيق
اسرار في بعض ما في التوفيق
ولام في بعض ما في التوفيق
اول في بعض ما في التوفيق
الدنيا في بعض ما في التوفيق
اسم في بعض ما في التوفيق
غيره في بعض ما في التوفيق
الشيخ في بعض ما في التوفيق
كما في بعض ما في التوفيق
بهم في بعض ما في التوفيق
وقال في بعض ما في التوفيق
في بعض ما في التوفيق
المحبوب في بعض ما في التوفيق
بنت

[illegible]

[illegible][illegible]

انكس
في الحال الشرج
على حال الغلظ والركون الى
الشوة الاغلا والى دعت اليه
المنس عن هاجله قال انما
طلب الرب ولما دخل الغلظ
الدين الى اوده روعى الغلظ
ويزن حاج من الطوبى قال يا
دوكتا في اقليم على قال يا
ولم اشتر فارت باجاء عصبه
اروده وعصبه وام على فقت
ما ياد ودي فاضاق صدره
الباقي كذبت لوردين فليل
يقوى بياقوب لوردين فليل
قال حال الجاهل الجاهل الجاهل
مخطوبا الاطال الجاهل الجاهل
مروا قال حال الجاهل الجاهل
الاستغاثه وقيل في ذلك فاحصه
شيتي سوزو وقيل في ذلك فاحصه
بالقصه والقيل في ذلك فاحصه
مجمع او معنى من المعاني فاحصه
وفي الحديث الصحيح فاحصه
في رايه البتة فاحصه
اسم في بعض الكتب فاحصه
ومنها القصة فاحصه
اسم على غير ذلك فاحصه
فاحصه الادب فاحصه
لا سيف الادب فاحصه
جوادا قالوا فاحصه
سالك البين فاحصه
وانت جاهدنا فاحصه
ومنها القصة فاحصه
انوي يا كمال فاحصه

انكس
في الحال الشرج
على حال الغلظ والركون الى
الشوة الاغلا والى دعت اليه
المنس عن هاجله قال انما
طلب الرب ولما دخل الغلظ
الدين الى اوده روعى الغلظ
ويزن حاج من الطوبى قال يا
دوكتا في اقليم على قال يا
ولم اشتر فارت باجاء عصبه
اروده وعصبه وام على فقت
ما ياد ودي فاضاق صدره
الباقي كذبت لوردين فليل
يقوى بياقوب لوردين فليل
قال حال الجاهل الجاهل الجاهل
مخطوبا الاطال الجاهل الجاهل
مروا قال حال الجاهل الجاهل
الاستغاثه وقيل في ذلك فاحصه
شيتي سوزو وقيل في ذلك فاحصه
بالقصه والقيل في ذلك فاحصه
مجمع او معنى من المعاني فاحصه
وفي الحديث الصحيح فاحصه
في رايه البتة فاحصه
اسم في بعض الكتب فاحصه
ومنها القصة فاحصه
اسم على غير ذلك فاحصه
فاحصه الادب فاحصه
لا سيف الادب فاحصه
جوادا قالوا فاحصه
سالك البين فاحصه
وانت جاهدنا فاحصه
ومنها القصة فاحصه
انوي يا كمال فاحصه

انكس
في الحال الشرج
على حال الغلظ والركون الى
الشوة الاغلا والى دعت اليه
المنس عن هاجله قال انما
طلب الرب ولما دخل الغلظ
الدين الى اوده روعى الغلظ
ويزن حاج من الطوبى قال يا
دوكتا في اقليم على قال يا
ولم اشتر فارت باجاء عصبه
اروده وعصبه وام على فقت
ما ياد ودي فاضاق صدره
الباقي كذبت لوردين فليل
يقوى بياقوب لوردين فليل
قال حال الجاهل الجاهل الجاهل
مخطوبا الاطال الجاهل الجاهل
مروا قال حال الجاهل الجاهل
الاستغاثه وقيل في ذلك فاحصه
شيتي سوزو وقيل في ذلك فاحصه
بالقصه والقيل في ذلك فاحصه
مجمع او معنى من المعاني فاحصه
وفي الحديث الصحيح فاحصه
في رايه البتة فاحصه
اسم في بعض الكتب فاحصه
ومنها القصة فاحصه
اسم على غير ذلك فاحصه
فاحصه الادب فاحصه
لا سيف الادب فاحصه
جوادا قالوا فاحصه
سالك البين فاحصه
وانت جاهدنا فاحصه
ومنها القصة فاحصه
انوي يا كمال فاحصه

انكس
في الحال الشرج
على حال الغلظ والركون الى
الشوة الاغلا والى دعت اليه
المنس عن هاجله قال انما
طلب الرب ولما دخل الغلظ
الدين الى اوده روعى الغلظ
ويزن حاج من الطوبى قال يا
دوكتا في اقليم على قال يا
ولم اشتر فارت باجاء عصبه
اروده وعصبه وام على فقت
ما ياد ودي فاضاق صدره
الباقي كذبت لوردين فليل
يقوى بياقوب لوردين فليل
قال حال الجاهل الجاهل الجاهل
مخطوبا الاطال الجاهل الجاهل
مروا قال حال الجاهل الجاهل
الاستغاثه وقيل في ذلك فاحصه
شيتي سوزو وقيل في ذلك فاحصه
بالقصه والقيل في ذلك فاحصه
مجمع او معنى من المعاني فاحصه
وفي الحديث الصحيح فاحصه
في رايه البتة فاحصه
اسم في بعض الكتب فاحصه
ومنها القصة فاحصه
اسم على غير ذلك فاحصه
فاحصه الادب فاحصه
لا سيف الادب فاحصه
جوادا قالوا فاحصه
سالك البين فاحصه
وانت جاهدنا فاحصه
ومنها القصة فاحصه
انوي يا كمال فاحصه

[illegible]

٢٠

[illegible]

٢٠

فمن كتب كتابا
شيوخ صدر الدين
تجويد في طبع
لما من طبع في طبع
بيري على أرض نيب العادل

من كتبت على طبع
فمن كتبت على طبع

كوتل نام دالي
مجلس على خواجه

افتخار الامام
الدين فضل الدين

ادام في مرجع
بعد من كتبت

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

مجلس على خواجه
مجلس على خواجه

[illegible][illegible][illegible]

مني اني
 ووجدنا انما هو
 الموضع ورجل النظر
 اسعد من كل شريك ومعه فان
 من يذود الدواب واصل في
 اهل الوحدة الخلق الا ان الواحد فاعلم
 الاقارود وكل ما يطلع بالابصار
 الرضا والتسليم من كل وجه
 او يكون ذوات حتى يصير
 شطوط السكون والبراري وها
 فان الى النسي والبراري وها
 الدول واهل ولا احد في هذه
 المكونة بل في كل واحد من هذه
 قديم العالم المحب الصوره
 والبيات على شدة فيكون
 مقصوده ان في شدة فيكون
 انما يقصده انما يقصده في
 واجل من كل وجه والسلام
 من يكون من كل وجه والسلام
 ان كل شدة فيكون من كل وجه
 يوجد در حال مطلقه ان كل
 كبحته فيكون من كل وجه
 اهل والنظر من كل وجه
 ذات ان كل شدة فيكون من كل وجه
 كبره ودر حال مطلقه ان كل
 انظاره ودر حال مطلقه ان كل
 خصوصه انما يقصده انما يقصده
 ودر ذات خاد برقت اريد
 كان المتفكر في كل وجه
 من وجهه والسلام

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

تعليم على جميع الناس
الى اعيانها وحياتها
فكانت في ذلك غاية من الغاية
تقوى الله في كل وقت
الى وجهك يا حي يا قيوم
والتي واسمها في كل وقت
فبنت اليها مجدوس ادم
شاعرا بالذل والحق
حافيا ولا يقبل من احد
لو ساء واج على سلم
ان لم يأت في اليوم
دور في الضل من كل
كان في شدة السلام
لربب العالمين
من عجايبها مقصودة
انما جازيتش مولد
فان قبيلا في غاية
الاضاع لما رعدوا
كسب شي من الاضاع
العامرة من مباحي
اتما جازيتش المضاع
الا ما ذكره النص
الجمال من ساد واد
مقرت في ركن الجح
تاتون اليها شدة غا
في بعض الاوقات
شدة تنصص صباه
تسبون لادرك كسب
اسم عمر ونبته
في مع الدية وثقت
افزع كربة الداع
وكان ابوه

اعلم فانما انزل
كل ما انزل من
خلال واقع الام
واسمها في كل وقت
بانه الاطلاع
لا دور على
فرا حركته
ربها ايضا كانت
من الايمان
فبنت اليها مجدوس
شاعرا بالذل والحق
حافيا ولا يقبل من احد
لو ساء واج على سلم
ان لم يأت في اليوم
دور في الضل من كل
كان في شدة السلام
لربب العالمين
من عجايبها مقصودة
انما جازيتش مولد
فان قبيلا في غاية
الاضاع لما رعدوا
كسب شي من الاضاع
العامرة من مباحي
اتما جازيتش المضاع
الا ما ذكره النص
الجمال من ساد واد
مقرت في ركن الجح
تاتون اليها شدة غا
في بعض الاوقات
شدة تنصص صباه
تسبون لادرك كسب
اسم عمر ونبته
في مع الدية وثقت
افزع كربة الداع
وكان ابوه

١٥٠
قال اي شيء توفقت
في اي شيء توفقت
ما من سر من سر
تقوى الله في كل وقت
الى وجهك يا حي يا قيوم
والتي واسمها في كل وقت
فبنت اليها مجدوس ادم
شاعرا بالذل والحق
حافيا ولا يقبل من احد
لو ساء واج على سلم
ان لم يأت في اليوم
دور في الضل من كل
كان في شدة السلام
لربب العالمين
من عجايبها مقصودة
انما جازيتش مولد
فان قبيلا في غاية
الاضاع لما رعدوا
كسب شي من الاضاع
العامرة من مباحي
اتما جازيتش المضاع
الا ما ذكره النص
الجمال من ساد واد
مقرت في ركن الجح
تاتون اليها شدة غا
في بعض الاوقات
شدة تنصص صباه
تسبون لادرك كسب
اسم عمر ونبته
في مع الدية وثقت
افزع كربة الداع
وكان ابوه

[illegible][illegible]

العلم والسياسة
الحكمة والحكمة
عند اسد كماله
وكرمته انكم تخرج
عليه من تواليه
لاجله من دون
فارتفع الوعظ
لكنه افلاطون
كرسه الحكمة
احد الامم الحكم
ياخذ منه الحكم
ومسب اليه وكان
ومعنى شدة ريل
لدا الاسكندر
فقد سقى الزن
من السراج الذهب
قجارة الارض
الى سى يكون
وبال ايام الام
قر طلب اثبات
اخذوا الحكمة
استاد افلاطون
الاستاد فقال
لكم من احب
ووزيره فاذا
ان اسطافليس
حركه الابا
الى رفقة والد
ان الاسكندر
مفع الحكمة
اسطافليس ارى
سكلا يرح احد
الاسكندر

[illegible]

ومن زنا
منه كما نرى
فروا لا ينجس
من زنت الى
باب ثقي ايضا
الريس عراس
خارجا من
ادواته
ما خرج
كانت
السد فلذلك
قال بن
لم
الى
يقول
مؤلف
يث
نرجع
مؤلف
فاسلم
اذا
حلاوة
دخل
فقال
كما
ايمان
ايمان
الرك
للاضام
ثانيا

من زنا
منه كما نرى
فروا لا ينجس
من زنت الى
باب ثقي ايضا
الريس عراس
خارجا من
ادواته
ما خرج
كانت
السد فلذلك
قال بن
لم
الى
يقول
مؤلف
يث
نرجع
مؤلف
فاسلم
اذا
حلاوة
دخل
فقال
كما
ايمان
ايمان
الرك
للاضام
ثانيا

من زنا
منه كما نرى
فروا لا ينجس
من زنت الى
باب ثقي ايضا
الريس عراس
خارجا من
ادواته
ما خرج
كانت
السد فلذلك
قال بن
لم
الى
يقول
مؤلف
يث
نرجع
مؤلف
فاسلم
اذا
حلاوة
دخل
فقال
كما
ايمان
ايمان
الرك
للاضام
ثانيا

من زنا
منه كما نرى
فروا لا ينجس
من زنت الى
باب ثقي ايضا
الريس عراس
خارجا من
ادواته
ما خرج
كانت
السد فلذلك
قال بن
لم
الى
يقول
مؤلف
يث
نرجع
مؤلف
فاسلم
اذا
حلاوة
دخل
فقال
كما
ايمان
ايمان
الرك
للاضام
ثانيا

[illegible]

الصلوات في بيته من
 القديس من اهل بيته من
 العبد اساموئيل القديس من اهل بيته من
 اراد ان يصحح اليه القديس من اهل بيته من
 كملها وقال لي سمعتك اريد ان يصحح اليه القديس من اهل بيته من
 ما شئتك عن كملها وقال لي سمعتك اريد ان يصحح اليه القديس من اهل بيته من
 اريد ان يصحح اليه القديس من اهل بيته من
 فباقيها من القديس من اهل بيته من
 بعد ذلك قال القديس من اهل بيته من
 ان لا تحرك اليه القديس من اهل بيته من
 فدخل فقلت له القديس من اهل بيته من
 بالبصر في بعض القديس من اهل بيته من
 وصلى ان القديس من اهل بيته من
 بولا ان القديس من اهل بيته من
 قل ورحمتك فقلت له القديس من اهل بيته من
 سجدت كملها فقال لي سمعتك اريد ان يصحح اليه القديس من اهل بيته من
 بما اسكتك على القديس من اهل بيته من
 تيا سكتك على القديس من اهل بيته من
 فلهذا من القديس من اهل بيته من
 يريد ان يصحح اليه القديس من اهل بيته من
 شغل عن القديس من اهل بيته من
 الراهب من القديس من اهل بيته من
 يبرر معطي القديس من اهل بيته من
 ابن سعو وراش القديس من اهل بيته من
 قال بعض الحكماء القديس من اهل بيته من
 وعينان اذ ان القديس من اهل بيته من
 دعي ابراهيم القديس من اهل بيته من
 اخذوا من القديس من اهل بيته من
 انجزوا من القديس من اهل بيته من
 اوجب احكم من القديس من اهل بيته من
 عقد القديس من اهل بيته من
 بسانم وصيت القديس من اهل بيته من
 وصيت القديس من اهل بيته من

[illegible]

العمل على الناس
 من اجل العمل على الناس
 رادوا والاخلاص على الناس
 شرك ومثل سبل الاخلاص
 عنها والمنش خذ من اراد
 نظر النفس خذ من اراد
 ما تشاء من غيرت وقال
 واحد من الخلق في الصلة
 ما يشاء من غيرت وقال
 فقلت لا اريد فقال لا ي
 عليك الصلوة في الخلق
 الكذاب لا يفي قولي
 دعي في يدك وعين
 عيني في يدك وعين
 فقلت لا اريد فقال لا ي
 عليك الصلوة في الخلق
 الكذاب لا يفي قولي
 دعي في يدك وعين
 عيني في يدك وعين
 فقلت لا اريد فقال لا ي
 عليك الصلوة في الخلق
 الكذاب لا يفي قولي
 دعي في يدك وعين
 عيني في يدك وعين

[illegible]

[illegible][illegible]

۹۷۹۶
۷۵۵۷

۷۵ - ۷۷
۷۵ - ۷۷

